

жастар, ғылым, руханият»

Негізінен Қазақстан елі үшін тәуелсіздік оңай жолмен келген жоқ. Тасар батыс қалауда болған халық оған тез үйренбеді, әсіресе көптеген репрессияларды көрген ересек ұрпақ. Олардың көзінше біздің алтын ақын, жазушыларымызды ату жазағына келді. Осы батырлар: Ахмет Байтұрсынұлы, Әбешіұлы Махамбет, Айхан Бөкейханов және т.б. Көп көрген ата-әжелерімізге көмекке жас ұрпақ келді. Олар бәрін өз қолына алып Ресей империясына, КСРО-ға қарсы шықты. Қауыпсыз азат көрседі де өз халықпен мақсатпен таймаған еді. Ал олардың мақсаты осы аңсаған тәуелсіздік еді.

Құрақ тәуелсіздік алған соң да бәрі-бір уақытта мақсат-мағы. Біздің жаңа мақсатымыз осы тәуелсіздікті сақтау мен елді аяғына тік тұрғызу болды. Тұңғыш президент арқасында біз өз шекараларымызды нығайтып, экономикамызды мақсаттанды. Ол енгізілген «Қазақстан 30 жыл», «Құрған жолы», «Қазақстан 2050» проекттері жүзеге асады. Осы жобалар арқасында біз өз халқымыздың салт-дәстүрін, дінін, тілін қайтадан жаңартып, өміс жасап аламыз. Және де Нұрсұлтан Назарбаевтың ұқпаны тек рухани салада емес, ғылым саласында да тиді. Оның арқасында Қазақстанда ^{қазақ} лектеп саны мен студенттер үшін степендік саны көбейді. Енді қазақтың қарапайым балалары өз тілінде сөйлеп, білім ала бастады. Тіпті жағдайы біздің елімізде әлі нашар болса да, біздің мемлекет осы мәселені шешуге бар үлесін қосады.

Әрине тағы да біз оның дінімізге деген үлесін ұмытпау керекпіз. Оның арқасында Қазақ жерінде қайтадан Мешіттер салына бастады. Соның арқасында қазақ мастары өз бабалары қалтырған дінді ұмытпай, дұрыс жолға түсе алады. Осыдан қатысты неге бірнеше шумақ өлеңім бар:

О Құдай, жаратушы
Қараңғылыққа кеткен пенденді,
Кішір жолға түскенді,
Кешіретсің о Алла.

Осы дүниеде тек саяхан табынған жаманға түсер,
Ал қанша сенбегендер өмірін қайғымен өтер.

Құдай Қазақстанға берген пендеі туралы да бірнеше сөз айтқын келіп тұр: «Елбасы қанша жерден қате болса да - біз оның елімізге деген мақсатымызды ұмытпау керекпіз». Әйткені Қазақстанның өсуіне оның зор үлесі бар. Осы байтақ елді, жерді басқарып қалдау деген оңай іс деп айтамаймын. Ал жерді мен осылай аяқтағым келеді:

Қазақ жерім ең көрікті, ең байтақ
Саппаи жерім, Алатаудың ұмытпалмас
Мені өсірген осы жер, ең қымбатты
Не істейін, жүрегіме терең баттың.

Мен Қазақстанның әлі көп шежірелеріне сенемін! Қазақ елі, жері әлі барлық дүниеге танымаң болып, үміт көрсетеді! Алға Қазақстан, алға халқымыз!!!

2- тапсырма

Елдің ертеңін ^{не естеді!} тәрбиеленген ұлы тұлғалар, кемеңгі қозамның ең зиялысы еді. Адамның сапаның қалыптасқаннан бастап көргені көпті ұстаз тұтып, шешендердің сөзін еріп ұрпағы өскен ел едік. Тұлаға алыстан ақын, шешен, не би келсе баламатанан ұлт күрттерір бір баласын жетектеп келіп жүріле тәрбиелетіп, үйіне қондырып бала сына тәрбие бергізетін дәстүр жалғасқан ұлы халық едік. Баланың алғашқы ұстазы ата-ана мен әжесі ертегімен тәрбиелен тәрбиені сөздерімен тәрбиені, салт-дәстүрімен тәрбиені беріп отырушы еді. Одан кейінгі ұстаз ауылдың ақыны, сөзмер шешені, жігітпесе иіі маңысы балатын. Олардың бірі ауылға сауатын аштыратын нақтырақ айтсақ, ұрпақтың сапасын аятын, айлантатын. Одан кейінгі ұстаздар ауылдың медреселерде жат танытын мағдалар және алыстан оқип өздігінен сауатын ашқан сол аумақтың зиялысы еді. Сол сапаны сүзіп шықсақ, қазақ қозамында арысын айтсақ тәлімдер мен жырғаулар мен жыршылар, билер мен шешендер тәрбиелесе, мұралиі деген сөз бізге тұта сол атақты Ыбырай, Шоқандар алғашқы балық иеленіп, сол үйденсіз қазақ қозамына жалған алғашқы лектендердің іретасын қалап, қазақ оқу-ағарту ісінің келізіп қалап еді.